

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. juni 2016
(OR. en)

9840/16

ENER 239
ENV 392
MARE 2
COMAR 7
PROCIV 42

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	31. maj 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2016) 318 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til artikel 27, stk. 4, i direktiv 2013/30/EU

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 318 final.

Bilag: COM(2016) 318 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.5.2016
COM(2016) 318 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til artikel 27, stk. 4, i direktiv 2013/30/EU

{SWD(2016) 182 final}

1. RETSGRUNDLAG OG FORMÅL MED RAPPORTEN

Offshore olie- og gasaktiviteter spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke EU's egen energiproduktion og bidrager derved til energiforsyningsikkerheden i EU. Disse aktiviteter skal imidlertid foregå med anvendelse af bedste praksis og de højeste sikkerhedsniveauer. Derfor forelagde Kommissionen efter Deepwater Horizon-tragedien i Den Mexicanske Golf forslag til ny lovgivning. Den 12. juni 2013 blev direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter¹ (i det følgende benævnt "OSD" eller "direktivet") vedtaget. Medlemsstaterne skulle sætte de nødvendige love, forskrifter og administrative procedurer i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

Kommissionen har endnu ikke afsluttet sin vurdering af, om medlemsstaternes nationale lovgivning er fuldt ud i overensstemmelse med direktivet om offshoresikkerhed. Desuden har ikke alle medlemsstater meddelt Kommissionen, at de har gennemført direktivet fuldt ud. Kommissionen vil under anvendelse af de gældende procedurer følge op på dette bilateralt med den enkelte medlemsstat for at sikre fuld gennemførelse snarest muligt. Passende bemanning og administrativ kapacitet hos myndighederne er et centralt element i gennemførelsen af alle opgaver forbundet med at sikre et højt sikkerhedsniveau for offshore olie- og gasaktiviteter.

For at opfylde kravene i OSD fra juli 2015 skal hver medlemsstat bl.a. have oprettet en myndighed ("kompetent myndighed"), som kan udføre de myndighedsfunktioner, der kræves af medlemsstaterne i henhold til direktivet. Artikel 8 og 9 i OSD fastsætter sammen med bilag III til direktivet de bestemmelser og opgaver, organisatoriske foranstaltninger og procedurer for medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er nødvendige for at udføre alle de funktioner, der anmodes om.

Kommissionen skal i henhold til direktivet (artikel 27, stk. 4) forelægge medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der forefindes tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, og den skal om nødvendigt omfatte forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer (f.eks. samlet budget, bemanning og udstyr) til at udføre deres opgaver. Kommissionen samarbejdede tæt med medlemsstaterne i 2013 og 2014, navnlig inden for EU's Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG)², for at vurdere deres disponible ressourcer og deres planer om yderligere kapacitetsopbygning for deres kompetente myndigheder. Kommissionen forelagde i juni 2014 sine resultater for medlemsstaternes repræsentanter i EUOAG og drøftede dem med EUOAG-delegerede på en workshop. Den forelagde også resultaterne på et møde med Rådets Energigruppe, hvor medlemsstaterne anmodede Kommissionen om en yderligere vurdering af situationen i medlemsstaterne og især af deres planer om kapacitetsopbygning i forbindelse med gennemførelsen af OSD, som skulle forelægges i en dybtgående skriftlig rapport. Der har siden været yderligere bilaterale udvekslinger mellem Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne.

¹ EUT L 178 af 26. juni 2013, s. 66-106.

² EUOAG blev oprettet ved Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 (EUT C 18 af 21. januar 2012, s. 8) og er et forum for udveksling af reguleringsmæssige og tekniske erfaringer og ekspertise både mellem nationale myndigheder og mellem nationale myndigheder og Kommissionen om alle emneområder, der vedrører forebyggelse af større offshoreuheld. Se EUOAG's officielle websted, som JRC står for, for nærmere oplysninger [<http://euoag.jrc.ec.europa.eu/>].

Som svar på denne anmodning fra medlemsstaterne og vedrørende dens forpligtelse i henhold til artikel 27, stk. 4, i OSD forelægger Kommissionen denne rapport og det ledsagende arbejdsdokument om nationale ekspertressourcer hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, og om, hvorvidt de er tilstrækkelige til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til direktivet.

Arbejdsdokumentet (del 1) indeholder nærmere oplysninger om den anvendte metode og det oplysningsgrundlag, der er anvendt til denne rapport.

2. KOMPETENTE MYNDIGHEDERS FUNKTIONER OG EKSPERTISEKATEGORIER, DER GØR DET MULIGT AT OVERHOLDE BESTEMMELSERNE I OSD

Medlemsstatens kompetente myndighed skal oprettes med kapacitet til at udføre de påkrævede myndighedsfunktioner. En kompetent myndighed kræver en organisation, som omfatter politikker, procedurer og processer, en række tekniske og reguleringsmæssige kompetencer (specielt for offshoresektoren) samt aftaler med interessenter for at udføre myndighedsfunktionerne på en effektiv måde. På det tidspunkt, hvor Kommissionen indsamlede data til denne analyse, var det imidlertid ikke alle medlemsstater, der havde etableret fuldt fungerende kompetente myndigheder, som omfatter gennemførelse af den relevante del af OSD.

2.1. Oversigt over typiske myndighedsfunktioner, kompetencer og processer

En eksisterende og fuldt fungerende kompetent myndighed, som allerede opererer i et reguleringsmiljø, som ligner det miljø, der tilstræbes i OSD, blev anvendt til at analysere og bestemme omfanget af myndighedsfunktionerne, de underliggende reguleringsystemer og personalets kompetencer. De vigtigste funktioner er:

- vurdering af rapporter om større farer og designanmeldelser for nye anlæg (for både produktions- og ikke-produktionsanlæg)
- vurdering af anmeldelser af og oplysninger om brøndaktiviteter
- vurdering af oplysninger om en væsentlig ændring og en regelmæssig grundig gennemgang hvert femte år vedrørende tidligere godkendte rapporter om større farer
- oversigt over overholdelse i forbindelse med eksisterende anlæg (inspektion, undersøgelse og håndhævelse).

Disse funktioner og de vigtigste organisatoriske foranstaltninger (systemer, personale) beskrives nærmere i arbejdsdokumentet (del 2), som indeholder yderligere tekniske detaljer til denne rapport.

2.2. Kommunikation med interessenter

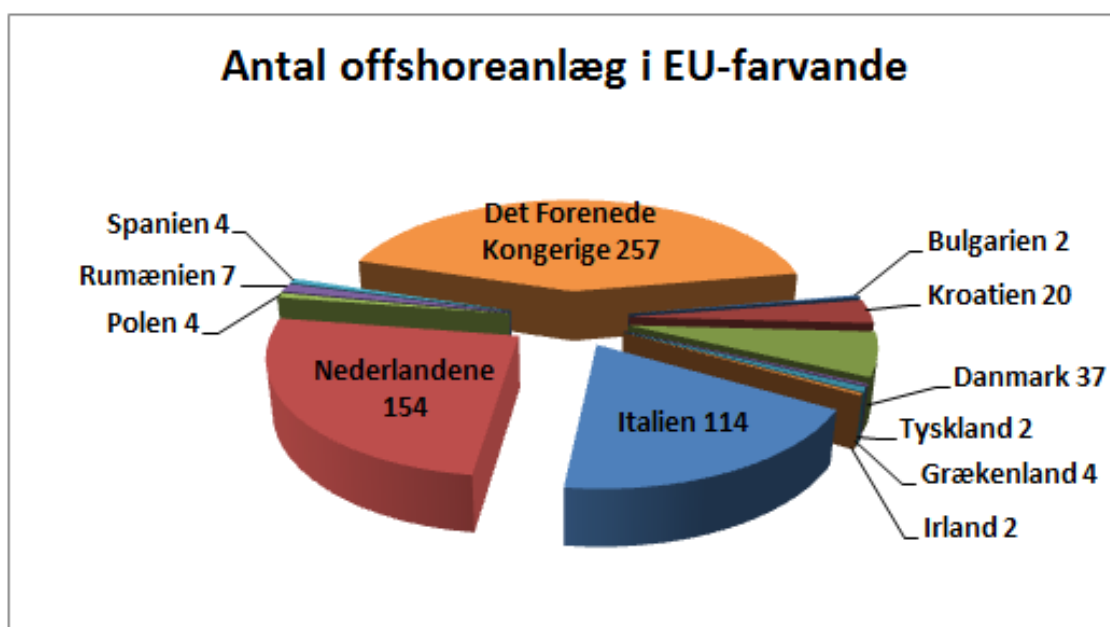
I henhold til OSD skal medlemsstaterne også sikre, at ejerne, operatørerne og den kompetente myndighed har indført procedurer for udveksling af viden og oplysninger med de vigtigste interessenter. Dette krav omfatter, at den enkelte kompetente myndighed skal udarbejde og revidere standarder og retningslinjer for bedste praksis i tæt samarbejde med de relevante interessenter.

3. EU-MEDLEMSSTATERNES OFFSHORE OLIE- OG GASANLÆG OG -AKTIVITETER

Ressourcebehovene hænger sammen med offshoreindustriens størrelse, herunder antallet af anlæg³ og de tilknyttede offshoreaktiviteter, f.eks. antallet af vurderinger af rapporter om større farer, anmeldelser af brøndaktiviteter og antallet af inspektioner. Selv medlemsstater med en lille industri eller med ambitioner om at udvikle en offshoresektor kræver stadig et minimum af administrationsomkostninger.

Fastlæggelsen af ressourcebehov i forhold til størrelsen af medlemsstaternes industri er baseret på en undersøgelse⁴ af eksisterende anlæg i 2014 og anslået størrelse/struktur for medlemsstaternes offshoreindustrier i 2016, som blev gennemført af Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC) (se del I i arbejdsdokumentet).

Figur 1: Antal offshoreanlæg fordelt på medlemsstater i EU i 2014

På grundlag af offshoreindustriens størrelse, dvs. antal offshoreanlæg, kan medlemsstaterne inddeles i tre grupper. Gruppe 1 omfatter de medlemsstater, der har et stort antal olie- og gasproduktionsanlæg, medlemsstaterne i gruppe 2 har et lavt antal anlæg, og medlemsstaterne i gruppe 3 har ingen produktionsanlæg, men planlagte eller forventede efterforskningsaktiviteter:

- Gruppe 1: Danmark, Det Forenede Kongerige, Kroatien, Italien og Nederlandene,
- Gruppe 2: Bulgarien, Grækenland, Irland, Polen, Tyskland, Rumænien og Spanien

³ Udtrykket "anlæg" anvendes i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 19, i OSD.

⁴ FFC's Science for Policy-rapport "National expert resources for overseeing offshore safety in the EU".

- Gruppe 3: Cypern, Frankrig, Malta og Portugal

Størstedelen af anlæggene i EU ligger for øjeblikket i de fem medlemsstater i gruppe 1.

Ud over antallet af anlæg i medlemsstaterne er antallet af efterforskningsbrønde og brøndaktiviteter på eksisterende brønde en væsentlig kilde til offshore olie- og gasaktivitet. Der blev indsamlet data om tidligere gennemsnit for boring af efterforskningsbrønde og andre brøndaktiviteter i den enkelte medlemsstat. Det er svært at etablere denne type data nøjagtigt, da bore- og brøndaktiviteterne i høj grad afhænger af mange faktorer og kan blive ændret. Derfor blev der udviklet modeller med basislinje og høj offshoreaktivitet for at give mulighed for at vurdere, hvilke ressourcer de kompetente myndigheder har brug for til myndighedsfunktioner for offshorebrøndaktiviteter og -efterforskning. Disse vurderinger blev sammenlignet med de nuværende og planlagte ressourcer, således at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kunne bestemme, om de nationale ekspertressourcer er tilstrækkelige.

Analysen var desuden baseret på den antagelse, at større og mere udviklede olie- og gasindustrier har et relativt stabilt antal brøndaktiviteter og efterforskningsprogrammer, mens de nye olie- og gasindustrier oplevede større forskelle i disse efterforskningsaktiviteter. Basislinjemodellen betyder, at offshoresektoren forbliver stabil uden ændringer af det nuværende offshoreaktivitetsniveau (undersøgelse juli 2014), mens modellen med høj offshoreaktivitet er baseret på antagelsen om en stigning på 20 % i efterforskningen i medlemsstater med en veletableret offshore olie- og gasindustri og en stigning på 50 % i efterforsknings- og brøndaktiviteter i medlemsstater med små offshore olie- og gasindustrier, eller som er under udvikling.

4. RESSOURCEBEHOV HOS KOMPETENTE MYNDIGHEDER I EU TIL OVERHOLDELSE AF OSD

Analysen af de menneskelige ekspertressourcer, der er nødvendige for, at den enkelte medlemsstats kompetente myndighed kan udføre offshoremyndighedsfunktioner, blev gennemført ved hjælp af en bottom-up-vurdering af de nødvendige ressourcer ud fra den kompetente myndigheds myndighedsfunktioner.

Som led i vurderingen af de nødvendige menneskelige ekspertressourcer foretog medlemsstaterne kvalitative vurderinger af deres nuværende systemer og procedurer samt de forventede vurderinger for disse systemer i 2016. En del af de kompetente myndigheders ressourcer er tildelt til udvikling af disse reguleringssystemer og -ordninger.

Vurderingen af de nødvendige ressourcer er baseret på medlemsstaternes fremtidige behov, som uvægerligt hænger sammen med deres fremtidige aktiviteter. For at gøre det lettere at forstå, hvordan disse vurderinger afhænger af aktiviteterne, er de to scenarier, der blev anvendt til at vurdere de fremtidige offshoreaktivitetsniveauer (jf. kapitel 3), igen blevet taget i betragtning. Ressourcebehovene blev vurderet for hver af de fem hovedkategorier med reguleringsopgaver:

- dokumenter vedrørende vurdering af større farer
- inspektion af anlæg
- undersøgelse af hændelser og udvikling af en reguleringspolitik

- proces og procedurer, og
- udarbejdelse af retningslinjer og standarder sammen med interessenter.

De blev vurderet ved hjælp af de to scenarier for offshoreaktiviteter.

En sammenligning mellem scenarierne for 2014 og 2016 viser en betydelig stigning i ressourcebehovene, efterhånden som direktivet om offshoresikkerhed bliver gennemført. Dette skyldes hovedsageligt kravene om vurdering af rapporter om større farer, da de kompetente myndigheder modtager alle rapporter om større farer for nye og eksisterende anlæg mellem juli 2015 og juli 2018. Efter denne periode på tre år vil ressourcebehovene til vurdering af rapporter om større farer falde betydeligt. Ressourcebehovene ville være større, hvis det høje offshoreaktivitetsniveau fandt anvendelse i stedet for basislinjescenariet. Basislinjemodellen anses imidlertid for mere relevant for det nuværende økonomiske klima.

Desuden afspejler de store ressourcebehov til udvikling af reguleringspolitikker (~15 % af det samlede ressourcebehov) og ajourføringen af retningslinjer og standarder (~20 %) det ekstra arbejde, der er nødvendigt for at udvikle sådanne politikker, procedurer og processer, og sådanne foranstaltninger for at kunne kommunikere med alle interessenter, der er tilknyttet myndighedsfunktionerne i direktivet.

Oplysninger om den nuværende status og den planlagte udvikling af reguleringsprocedurerne og -processerne og aftalerne med interessenter, jf. det næste afsnit, tyder på, at ressourcebehovene til udvikling af disse reguleringsprocedurer og -ordninger sandsynligvis også vil falde efter de første år med gennemførelse af OSD. Der vil imidlertid stadig være behov for at gennemgå disse områder og forbedre dem yderligere, efterhånden som de kompetente myndigheder udvikler sig.

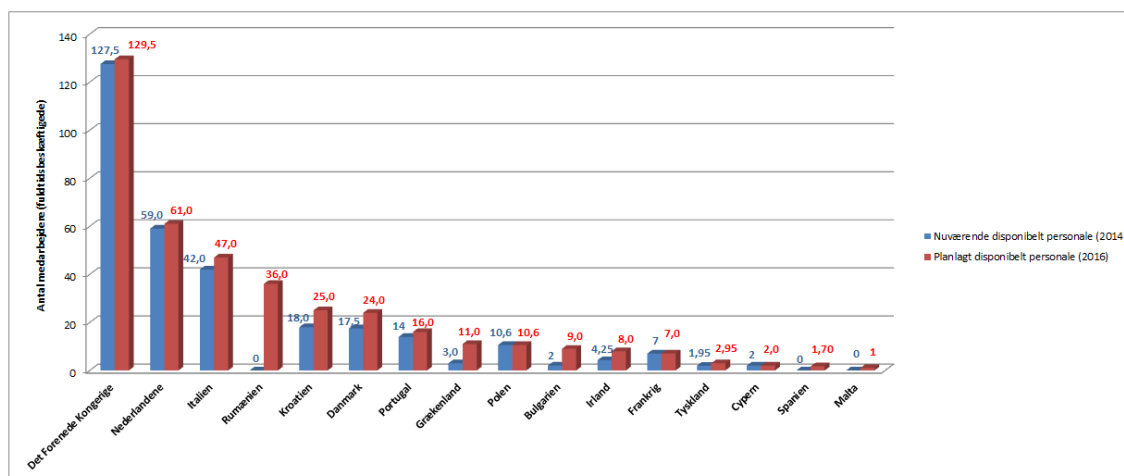
5. DET NUVÆRENDE OG PLANLAGTE RESSOURCENIVEAU FOR KOMPETENTE MYNDIGHEDER I EU-MEDLEMSSTATERNE

Kommissionen indsamlede sammen med eksisterende kompetente myndigheder, hvis de allerede var etableret, eller med hjælp fra de ansvarlige forvaltninger, der står for udviklingen af dem, oplysninger om størrelsen og sammensætningen af nuværende og planlagte fremtidige ekspertressourcer hos de kompetente myndigheder (2014 og 2016).

Der blev indsamlet data om den nuværende og planlagte status for reguleringspolitikker, -processer og -procedurer sammenlignet med kravene i artikel 8 og 9 og bilag III i OSD.

Ved analysen af dataene blev der foretaget skøn over medlemsstaternes omtrentlige ressourcebehov i overensstemmelse med kravene i OSD.

Figur 2: Disponibelt og planlagt personale fordelt på medlemsstat (fuldtidsbeskæftigede, 2014 og 2016)

Oplysninger fra undersøgelsen viser, at medlemsstaterne planlægger at øge antallet af medarbejdere i deres kompetente myndigheder i 2016. For at have alle de nødvendige færdigheder til rådighed til at udføre myndighedsfunktioner i overensstemmelse med OSD planlægger de efteruddannelse/udvikling af det nuværende personale, outsourcingordninger/tekniske offshorekonsulenter, mellemstatslig overførsel af afdelinger eller deling af ressourcer og ekstern rekruttering.

5.1. Nuværende og planlagt status for reguleringspolitikker, -procedurer og -processer

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 1 har for øjeblikket indført reguleringspolitikker, -procedurer og -processer, men ikke nødvendigvis i fuld overensstemmelse med alle kravene i OSD. De kompetente myndigheder i gruppe 1 planlægger at gennemføre den nødvendige udvikling inden 2016, og nogle medlemsstater i gruppe 1 har behov for mere udvikling end andre.

Vigtige politikker, procedurer og processer, der kræver yderligere arbejde i de kompetente myndigheder i medlemsstater i gruppe 1 omfatter:

- vurdering af rapporter om større farer
- vurderingsprocedurer for anmeldelse af brøndaktiviteter
- offshore tekniske og reguleringsmæssige retningslinjer
- system for efteruddannelse af eller kompetencesikring for offshore reguleringspersonale.

De kompetente myndigheder i gruppe 2 har på nuværende tidspunkt mindre udviklede reguleringspolitikker, -procedurer og -processer end medlemsstaterne i gruppe 1, da det for de fleste af disse medlemsstater er første gang, de skal gennemføre en offshoresikkerhedsordning for større farer. De er imidlertid ved at udvikle de nødvendige systemer for at sikre overholdelse af OSD, hvilket lægger yderligere pres på ekspertressourcer til de kompetente myndigheder i gruppe 2.

De kompetente myndigheder i gruppe 3 har på nuværende tidspunkt de mindst udviklede offshore reguleringsstøttesystemer. De skal generelt indføre nogle af reguleringspolitikkerne, -procedurerne og -processerne, men ikke til samme niveau som medlemsstaterne i gruppe 1 i betragtning af omfanget af deres offshoreaktiviteter. Generelt mener medlemsstaterne i gruppe 3, at de kan forbedre deres reguleringsstøttesystemer, så de bliver pålidelige og robuste inden 2016. Dette vil lægge et betydeligt yderligere pres på deres kompetente myndigheds ressourcer.

5.2. Nuværende og planlagte organisatoriske procedurer for kommunikation med interessenter

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 1 havde på tidspunktet for undersøgelsen veletablerede organisatoriske procedurer for kommunikation med interessenter. Der er imidlertid behov for væsentlige forbedringer i kommunikationen med udvalg for tekniske standarder og andre kompetente myndigheder. Tre medlemsstater ser ud til at overholde de fleste af de undersøgte kriterier, og for de to andre medlemsstater er der behov for en større udviklingsindsats.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 2 har mere grundlæggende organisatoriske procedurer for samarbejdet med interessenter og udvikling af disse standarder, men de har mindre industrier at forvalte. Disse procedurer kan derfor være af mindre omfang, men det betyder stadig, at de skal anvende en væsentlig del af ressourcerne fra deres kompetente myndighed. Der er manglende kommunikation med fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter og med internationale og nationale udvalg for tekniske standarder i flere af disse medlemsstater.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 3 har de mest grundlæggende organisatoriske procedurer for samarbejde med interessenter og udvikling af standarder, men har de mindste industrier at forvalte med færre koncessionshavere, ejere eller operatører, der er aktive. Der er væsentlige mangler, især i kommunikationen med fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter og med internationale og nationale udvalg for tekniske standarder. Medlemsstaterne i gruppe 3 mener, at der vil være indført tilstrækkelige organisatoriske procedurer inden 2016. Udviklingen af disse procedurer vil sandsynligvis lægge beslag på en betydelig del af deres disponible ressourcer i betragtning af deres kompetente myndigheds størrelse.

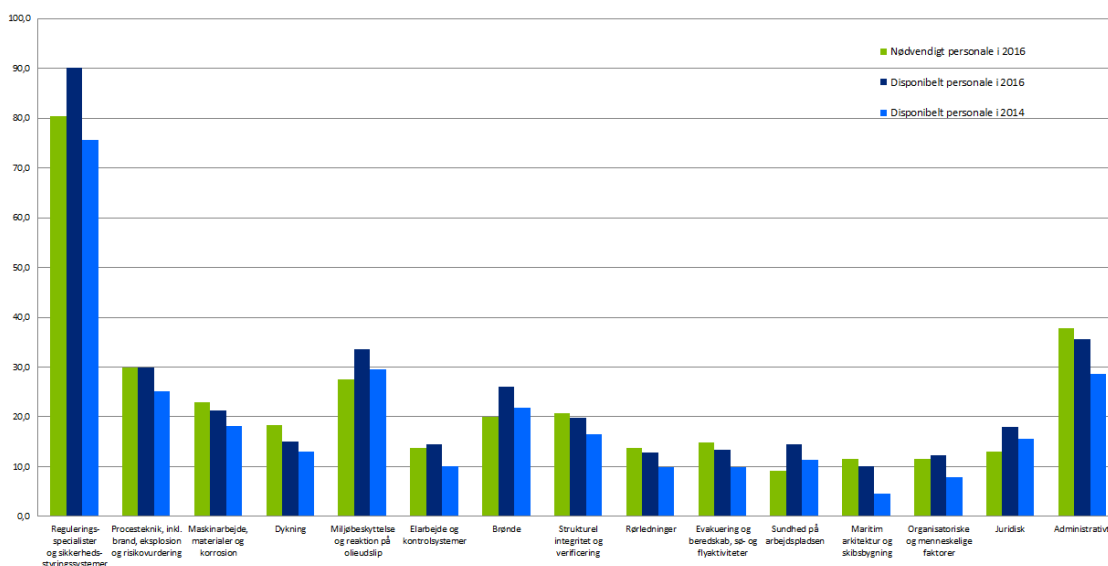
6. ANALYSE AF POTENTIELLE FORSKELLE MELLEM TILGÆNGELIGE/PLANLAGTE RESSOURCER OG PÅKRÆVEDE RESSOURCER SOM ANSLÅET

Der blev udført en analyse af forskellene mellem nødvendige ressourcer som fastsat i kapitel 4 og de faktiske ressourcer (2014) og medlemsstaternes planer for 2016 (kapitel 5) for hver af de tre grupper medlemsstater og EU som helhed for basislinjescenariet og scenariet med høj aktivitet.

For hvert scenarie blev de nødvendige reguleringskompetencer for de tre vigtigste myndighedsfunktioner beregnet (jf. del 1 i arbejdsdokumentet). Derefter blev det beregnet, om de menneskelige ekspertressourcer for en bestemt medlemsstats kompetente myndighed var tilstrækkelige, ved at trække de anslåede nødvendige ressourcer fra de nuværende (eller planlagte) disponible ressourcer.

Olieprisen var på tidspunktet for gennemførelsen af førnævnte FFC-undersøgelse 115 USD pr. tønde, men den er faldet til under 40 USD pr. tønde, og dette vil reducere niveauet for offshoreefterforskningsaktivitet betydeligt. Hvad angår disse nuværende økonomiske forhold, anses basislinjemodellen for at være mest passende til at sammenligne de nødvendige ressourcer med de foreslåede disponible ressourcer i 2016.

Figur 3: Anslåede nødvendige kompetencer og de faktiske og planlagte niveauer for offshorekompetence (fuldtidsbeskæftigede) i 2016 - basislinjescenarie

Kilde: Bio by Deloitte

Gruppe 1:

Det anslåede samlede behov for tekniske og reguleringsmæssige offshoreressourcer i 2016 for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 1 er ca. 288 fuldtidsbeskæftigede, og det samlede antal foreslåede tekniske og reguleringsmæssige offshoreeksperter, der er til rådighed i 2016, viser sig at være næsten det samme. Der er i gennemsnit behov for en stigning på 10-20 % i antallet af nødvendige medarbejdere fra 2014-2016. Der er imidlertid synlige mangler i de tekniske kategorier dykning (-17,5 %), rørledninger (-12,8 %), maskinarbejde (-10 %), elarbejde (-9 %), strukturel teknik (-25 %) og maritim arkitektur (-60 %).

I EUOAG har alle medlemsstater i denne gruppe anført problemer med at rekruttere personer med sådanne tekniske offshorekompetencer af forskellige grunde, herunder konkurrencedygtige lønninger og tilgængeligheden af de ønskede kvalifikationer.

Gruppe 2:

Det anslåede samlede behov for tekniske og reguleringsmæssige offshoreressourcer i de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 2 er ca. 50 fuldtidsbeskæftigede. Den samlede tekniske og reguleringsmæssige offshoreeksperter viser sig at være meget positiv, dvs. >50 fuldtidsbeskæftigede, på grund af betydelige ressourcer i én medlemsstat i denne gruppe inden for alle tekniske fagområder.

Der er en række lande med relativt høje niveauer inden for en enkelt kompetence. Der er dog med en enkelt undtagelse ingen medlemsstater, der har alle tekniske offshorekompetencer. Dette er forståeligt, da der findes en lang række tekniske offshorekompetencer, og de fleste mangler er på mindre end en fuldtidsbeskæftiget. I nogle tilfælde har medlemsstaterne løst dette problem ved at indgå kortfristede aftaler med eksterne konsulenter. De fleste medlemsstater oplyste, at de ville overveje mulige aftaler med andre kompetente myndigheder om deling af kompetencer. De væsentligste påviste mangler findes i "systemer for reguleringsspecialister og sikkerhedsstyring". Efteruddannelse eller udvikling kan løse dette problem. Der er rapporteret finansieringsproblemer i fire medlemsstater i gruppe 2.

Gruppe 3:

Disse medlemsstater har ingen produktionsanlæg, og deres offshoreaktiviteter vil derfor primært omfatte offshoreboreprogrammer. Det anslåede samlede behov for tekniske og reguleringsmæssige offshoreressourcer i de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 3 er ca. 16 fuldtidsbeskæftigede. Generelt har mindre kompetente myndigheder mangler i viften af de offshorekompetencer, der er til rådighed i deres organisation, og det blev fremhævet, at der f.eks. især var mangler inden for procesteknik, miljøbeskyttelsesspecialister, dykning og nogle andre tekniske fagområder. De kompetente myndigheder i de fleste medlemsstater i gruppe 3 anførte mulige aftaler med andre kompetente myndigheder om deling af kompetencer for at afhjælpe sådanne mangler som en acceptabel løsning. Vurderingen af de reguleringsmæssige ressourcebehov omfattede ikke vurderingen af rapporter om risikoen for større uheld for mobile offshoreboreenheder/-anlæg, som ikke er placeret permanent inden for medlemsstatens jurisdiktion. Dette ville være et betydeligt yderligere ressourcebehov, hvis der foreligger offshoreboreprogrammer.

De ovennævnte ressourcebehov blev beregnet udelukkende under hensyntagen til myndighedsfunktionerne og de forskriftsmæssige procedurekrav. Det anerkendes, at der bliver behov for yderligere ressourcer til at etablere og drive en organisation, der har kapacitet til at være en kompetent myndighed. EU-medlemsstaternes kompetente myndigheder er alle på forskellige udviklingsniveauer, og denne undersøgelse har ikke omfattet en vurdering af det ressourceniveau, der er nødvendigt for at etablere en organisationsstruktur for den enkelte kompetente myndighed. Det er derfor sandsynligt, især for nye organisationer eller organisationer under forandring, at der er behov for yderligere ressourcer for at udvikle organisationen til at blive en kompetent myndighed. Der er finansieringsmæssige begrænsninger, som er særligt alvorlige i to medlemsstater i gruppe 3.

7. KONKLUSIONER OG HENSTILLINGER

Oplysninger modtaget fra medlemsstater og industrien, først og fremmest som led i EUOAG, tyder på, at offshore olie- og gasaktiviteterne i visse områder af EU såsom Nordsøen sandsynligvis vil blive mindre grundet det betydelige fald i oliepriserne. Færre offshoreaktiviteter kan reducere de kompetente myndigheders arbejdsbyrde og deres behov for ressourcer, skønt nedlukningen af anlæg også kræver særlig ekspertise. Det betyder, at de mangler, der blev beregnet på basis af den tidligere undersøgelse, kan blive mindre markant end tidligere forventet.

Sammenligningen mellem anslåede behov og den undersøgte faktiske situation viser mangler i hele EU i 2014 på ca. 10 %. Sammenligningen mellem den faktiske administrative kapacitet i 2014 og de kompetente myndigheders ressourcebehov i 2016 et år efter gennemførelsesfristen, som er juli 2015, viser, at manglerne inden for visse fagområder vil stige, hvis medlemsstaterne ikke træffer passende foranstaltninger. Disse forventede mangler varierede i de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne er klar over, at en styrkelse af ressourcerne er nødvendig, og de planlægger at rekruttere og efteruddanne personale.

Hvis medlemsstaterne rekrutterer i overensstemmelse med deres planer, vil de fleste fagområder have gode ressourcer, og der kan måske kun udvikle sig en klar mangel i kategorien dykning (-21 %), maskinarbejde (-8 %), beredskab (-14 %) og maritime arkitektur (-14 %). Den vellykkede gennemførelse af OSD kan dog bringes i fare, hvis der ikke forefindes tilstrækkelige menneskelige ressourcer, og der ikke kan tiltrækkes offshoreekspertise til de kompetente myndigheder til at udføre myndighedsfunktionerne.

Der er behov for tilstrækkelige økonomiske midler for at rekruttere kvalificeret personale, særlig inden for visse tekniske fagområder, og for at uddanne nyansatte inden for områder, hvor der ikke er kvalificerede personer til rådighed. For at tiltrække specialister inden for fagområder med åbenlyse mangler skal der tilbydes et korrekt lønniveau.

Hvis tallene fordeles på grupper af medlemsstater, er manglerne mere udtalte i en række kategorier, f.eks. vedrørende dykning, maskinarbejde, elarbejde og strukturel teknik, beredskab og maritim arkitektur som nævnt i punkt 6. Der er imidlertid betydelige forskelle mellem de forskellige grupper (jf. også del 3 i arbejdsdokumentet for flere oplysninger).

Ud over at fastsætte mål for ressourcer bør en operationel strategi for opfyldelse af dem, fordelt på milepæle og tiltag, bidrage til at afhjælpe eventuelle mangler i 2016. Der findes en bred vifte af løsningsmodeller, som kan danne grundlag for disse strategier, og som omfatter kilder til rekruttering af specialister, kollektiv og fælles uddannelse, bilateral/multilateral ekspertoverførsel, udveksling af viden og netværk med tredjepartsekspertise (jf. også del 4 i arbejdsdokumentet for flere oplysninger).

Medlemsstaterne bør sikre, at deres kompetente myndighed udvikles på en sådan måde, at det giver mulighed for, at deres omkostninger kan dækkes af koncessionshavere, ejere og operatører af offshore olie- og gasaktiviteter.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 1 bør undgå mangel på kompetencer ved at rekruttere et tilstrækkeligt antal personer med reguleringsmæssig og teknisk offshoreekspertise og efteruddanne personale i de relevante myndighedsfunktioner. Ud over elementet med menneskelige ressourcer skal de optimere reguleringsprocesser og de tilknyttede systemer.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne i gruppe 2 (lavt antal anlæg) og gruppe 3 (ingen produktionsanlæg eller planer om udvikling) har sandsynligvis mangler inden for en række offshoreområder i 2016, men de forventes generelt at være på mindre end en fuldtidsbeskæftiget person. Denne situation kan gøre det vanskeligt at sikre hele viften af offshoreekspertise inden for en kompetent myndighed i en medlemsstat med en lille offshore olie- og gasindustri, eller som er under udvikling. I den forbindelse kan

medlemsstaterne overveje at dele og samle ressourcer inden for en netværksordning. For at føre et sådant forslag ud i livet skal medlemsstaterne håndtere praktiske spørgsmål vedrørende ansvar og logistik i medlemsstaternes systemer for offentlige tjenester.

Små og nye kompetente myndigheder bør tilpasse de disponible muligheder til deres specifikke behov. F.eks. kunne netværket med tredjepartsekspertise i en fælles støtteordning omfatte enheder, som flere medlemsstater deles om, eller som de kan anvende til eksperter i mindre følsomme funktioner fra industrien. Jf. del 4 i arbejdsdokumentet for flere oplysninger om viften af løsningsmodeller. F.eks. et virtuelt center for offshoresikkerhedsekspertise, der kan hjælpe medlemsstaternes kompetente myndigheder med at opfylde deres kompetencebehov.

Endelig kunne Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter bidrage til det påkrævede samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at udvikle instrumenter, der gør det lettere at dele og samle personale, særlig til gavn for de mindre nye kompetente myndigheder.